

der, thi Forslaget gaar, som tilstrækkelig mange Gange sagt, ud paa dette ene, at gøre et Forsøg paa, hvorledes en saadan Fabrikation vil falde ud, og endvidere at benytte dette Forsøg til Sammenligning. Men nu slutter det ærede Medlem, at det altsaa kun kan bruges til en Sammenligning overfor den private Virksomhed. Men det er aldeles uberettiget. Naar dette Forsøg er gjort, vil der være tilvejebragt følgende: For det første vil der foreligge en Erklæring fra Lokomotivkommissionens sagkyndige om, hvad de mene, at den private Industri maa have for at kunne paatage sig dette Arbejde. Endvidere vil der, som den højtærede Minister har meddelt, foreligge et Tilbud fra et andet Firma — jeg ved ikke, om det var det samme, det ærede Medlem sigtede til — om at gøre det billigere, end Lokomotivkommissionen havde foreslaaet. Og endelig vil der foreligge til Kontrol dermed Statens eget Forsøg med at bygge disse Lokomotiver.

Desuden er det ganske forkert, naar det ærede Medlem slutter, at fordi det her foreslaas at anvende de 70,000 Kr., ville ogsaa disse 70,000 Kr. blive brugte. Det er tydeligt angivet af den højtærede Trafikminister baade i Finansudvalget og her i Salen, at Forslagets Sum kun for ikke at skuffe er gjort saa stor, som Lokomotivkommissionen angav; for ikke at fremsætte et Bevillingsforslag, som, da det er en Prøve, maaske kunde blive overskredet, har man holdt sig til dette Tal. Men deri er ikke sagt det mindste om, at de fulde bevilgede 70,000 Kr. ville blive brugte. Jeg for mit Vedkommende vil haabe, at det vil vise sig, at det Firma, som mener, at Lokomotiver kunne bygges langt billigere, end Lokomotivkommissionen har beregnet, har Ret, og at det samme gælder det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelsen), naar han mener, at Summen er for stor, og at Staten kan bygge disse Lokomotiver billigere, end her er foreslaaet; men alt dette ville vi faa at se, naar Prøven er gjort. Prøven er da gjort saaledes, at vi frit kunne vælge, om det vil være rimeligt at fortsætte med Bygningen af Lokomotiver paa Statens Værksteder — og for dette vil jeg ikke være bange, hvis det viser sig at være en for Staten hensigtsmæssig og god forretningsmæssig Maade at tilvejebringe disse Lokomotiver paa —, eller om man skal gaa over til et Samarbejde med de private, eller om det vil være ganske umuligt af Hensyn til vor Økonomi at gaa ind paa Tanken om at faa

Lokomotivbygning ind under nationalt Arbejde.

Jeg er ikke i Stand til at forstaa, hvorledes man her i Salen kan modsætte sig, at dette Forsøg gøres, naar man er Tilhænger af, at nationalt Arbejde bør saa vidt muligt anvendes i det indenlandske Forbrug. Jeg kan heller ikke forstaa, at de, der i Fjor vare Tilhængere af det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) — jeg sigter selvfølgelig ikke til den ærede Ordfører, som jo fremtraadte som Modstander af det ærede Medlem fra Nørresundby, men denne kan dog neppe have staaet ganske alene indenfor sit Parti —, at de, der tænke som han og føle sig tiltalt af hans Ønske om at faa denne Sag undersøgt for at faa den ind under national Virksomhed, ikke ogsaa i Aar kunne gaa med til at gøre denne Prøve, som vilde være en Kontrol overfor det af ham tilvejebragte Materiale og lægge Grunden for en virkelig velovervejet Undersøgelse af, om vi skulle gaa den Vej. Jeg kan ikke forstaa, at man kan være derimod, og jeg haaber, som sagt, at dette Forslag endnu skal kunne vinde et Flertal her i Tinget, thi det vilde se mere end mærkeligt ud, hvis dette Ting forkastede og ganske simpelt afviste den eneste Mulighed, der i Øjeblikket foreligger til at faa dette Spørgsmaal grundigt undersøgt.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Jeg skal først til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) sige, at det er klart og tydeligt forudsat i Loven af 27. Maj 1908, at vi skulle bruge 2½ Mill. Kr. om Aaret i det mindste til Statsbaneanlæg, og min Mening er, hvad jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at ytre her i Tinget, at vi gerne skulle længere op, saa der blev mere Luft, og da har jeg i første Linie tænkt paa Vejle—Give—Herning Banen.

Saa skal jeg komme ind paa det, der er Hovedpunktet i Debatten her i Aften, Lokomotiverne. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) talte, som om jeg vilde have gjort det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) medansvarlig for Enkelthederne i det Forslag, der foreligger. Jeg har ikke udtalt mig i den Retning; jeg har sagt, at det ærede Medlem fra Nørresundby er Tankens Fader og har sat et stort Arbejde ind paa at føre denne Sag frem, og vi have prøvet at gaa videre i det Spor, han har antydet. Nu er det ærede Medlem utilfreds med den Maade, hvorpaa jeg prøv-